

Ἡ χίς τῶν πέντε μητροπολίτης, ἡ παύλουτος: καὶ τὰ πάντα ὑμέτερον ἐν χρίστῳ ἀδελφός.

Chij humilis Metropolita, Hippolytus: totius vester in Christo frater.

M. CRYSII ANNOTATIONES.

Suprà Epist. s. mēlio Hippolyti, Episcopatu deiecti, facta est. Num aliquid tale is metuens fore, hac Epistola praeuertere uoluerit: haud equidem dicere possum. Est ceteroquin ea admodum erudita, et humanitatis reuerentiaq; plena. Fortassis Græcia hodie non multos, ita doctos uiros, habet. Autographū, sanè acuto calamo scriptum, alicubi lectum difficile est. Hypographe uerò, miris labyrinthis intorta: ut ego depictu difficilem iudicans, uulgari tantum inodo hic eam subiecerim. Sicut autem ex tempore scripserat: ita ipsum Autographū, non mundè descriptum Exemplar, misit, breuitate temporis exclusus. Cursim hæc uerba, in margine, ad initium Epistolæ posuit: ὡς χειρίῳ ἐγραφομὴ ἐλθέσας ἐπὶ ἐπιτολίθου, ὡς κείῃ, ἀποστέλλομεν: De Echo, quomodo fiat, lege Aristot. lib. 2. cap. 8. περὶ ψυχῆς.

Hippolyti eruditio.

κα'. Ἰ ΤΩ ΣΩΦΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩ-
τάτῳ πρωτοπρεβίτῳ τῆς μεγάλης ἐκ-
κλησίας, κυρίῳ Θεοδοσίῳ, εἰς τὸ
πατριαρχεῖον.

SAPIENTI ET DOCTO PRO-
tonotario magnæ Ecclesiæ: D. Theodosio,
In Patriarcheio.

XXI.

Epistolam tuā libenter accepi, sapiens Pro-
tonotarie: ex qua denuo certior factus sum
de tui optimi animi constantia: quā & in iu-
stitia, & in amicitia nostra, tuenda, sicut vi-
ro Philosophia dignum est, geris. Quamobrē
gratias quoq; tibi magnas ago. Ac de ceteris,
qua prolixè cōmemoras, & cum Sanctissimo
locutus es, de Sepse: illum nullo modo huiorei
assensurum: facillimè credo, nec ullā de eo du-
bitationē capio. Quæ uerò dicis, uile esse: nos
denuo referre de eo ad Sanctissimum, ceterosq;
omnibus illud reb. explicandis: Scriptio à mul-
tis Sacerdotibus Laicisq; confecta: ut ita solli-
citi pro ipso agentes repellere possit: scias ue-
lim, me nunquā, quantum in me sit, ad hanc
sententiam descensurum. Non enim cōuenit,
cum ipse non manifestè hoc, quod nos suspi-
cāmur, quærat: nos publicè, & Chij, & alibi, li-
berè aduersus illum dicere. Proxius nāq; res
molesta, nec bonis uiris digna, uidetur. Quæ
causa est, ut omnino mihi nō placuerit, hoc in
cōmuni consilio proponere. Nō enim ob hanc
causam, ut infamiā homini constaremus: ad
sanctissimū priuatim, et modo quodam occul-
to, antea scripsimus: sed ideo, ut illi, tanq; peri-
to p̄fecto, optimoq; Oeconomo, ansam bene et
cōsideratè res Chij administrādi daremus: et
ne quis ipsum dolosis fallacibusq; uerbis cir-
cūueniret: ut quicquā sua p̄fectura & di-
sp̄satione, nationibusq; nostris, indignum fa-
ceret. Ob q̄ etiā causam, clācularia quadā
ratione illud faciendū duximus. Itaq; si uel
minimū intelligētia inest homini: gratiā cer-
tè magnā illis, qui rem ad hunc modū mode-
rati sunt, habuerit. Sic enim honor ei magis,
quā dedecus, cōciliatus: Nam quod multi bo-
ni, ap̄-
nt, ap̄-

Grata mihi fuit Epistola tua.

1. De Sepse delatione ad Patriarcham uoluit qui dā, Sepse publicè, & grauitè, accusari: tantum terrore ad officium reuocandi causa (quæ tamē Patriarcha eū deiecturus nō fuisset: licet deprecatores, initio simulatè repulsurus) sed non placuit hoc Corefi. Rectè feci, quod non permisi, ut publicū de iplo indicium fieret.

Ἰ Τὴν σὺν ἀσμετῶς ἐδεξάμην ἐπιστολὴν, σοφώτετε πρωτοπρεβίτῳ: δι' ἧς καὶ πάλιν ἐγνων τὸ τῆς ἀρίστης σε γνώμης ἑρρόν: ὅπερ ὑπὲρ τῆς δικαίας, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας, εἰς εἰκὸς φιλόσοφου ἀνδρα, κέκτησαι. Διὰ καὶ χάριτάς σοι μεγάλης ὁμολογῶ. Καὶ πρὸς μὲν τῶν ἄλλων, ὡς λέγεις ὡς πολλά, καὶ συνωμίλητας τῶν παναγιωτάτων, πρὸς τῆς σεψῆς: ὅτι αὐτὸς εὐδ' ἔλωσ ἐπὶ τῆς τοσούτου ἐπὶ τῆς παύλου καλῶς πίπτεισθαι: καὶ εὐδ' ἐμ πρὸς τῆς τῆς παρὰ παν: ἀμφιβάλλω, ὅ δ' ἐλέγεις, ὅτι λυσιτελεῖς αὐτῷ: εἴγε καὶ αὐτῷ ἀναφορὰν πρὸς τὸν παναγιώτατον πρᾶξαι μὲν, εἰς πλάττῳ δὴ λῆται πὲ κατ' αὐτῷ: καὶ ταύτῳ γεγραμμένον ὑπὸ πολλῶν ἱερέων καὶ λαϊκῶν: ὅπως οὐδ' ἐμπότως ἀξιοῦντας πρὸς αὐτῷ ἀποδιδώκειν ἔχη: εὐ ἰδοί, ὅτι εὐδ' ἐποτε ἐγὼ, ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, ἐπὶ τῆς τοσούτου εἶμι. Οὐ γὰρ δίκαιον, ἀλλ' οὐτὶ φανερῶς αὐτῷ; τῆς τοσούτου, ὅπερ ἡμῶς ὑπονοῦμεν, ζητῆν, ἡμᾶς δημοσία; καὶ ἐν χρίστῳ, καὶ ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῷ λέγειν, καὶ παρρησιαζέσθαι. Παύλου γὰρ τῆς τοσούτου, ἐπαχθῆς πρᾶγμα, καὶ εὐ πρὸς αὐτῷ ἀνδρῶν πῶν, εἶναι δοκῆ. Καὶ τῆς τοσούτου χαρὸν ἐπὶ εὐδ' ἔμοι, τὸ τοιοῦτον τὸ παρὰ παν πρὸς βληθῆναι τῶ κοινῷ. Οὐ γὰρ, ἵνα ἀλοχύναμ τῶ ἀνδρῶν πῶ πρὸς ἐκείσων μὲν: ἀλλ' οὐτὶ καὶ τῶ παναγιωτάτῳ κατ' ἰδίαν, καὶ ῥησικῶ τῶ πρὸς πῶ, πρὸς ἐμ ἐγράψαμεν: εἰ δ' ἵνα ὡς καλῶν ἐπιστάτη, καὶ δέξω οἰκονόμῳ, ἀφορμὴν δώμεν: ὅπως καλῶς καὶ ἐσκεμμένως τὰ τῆς χίς διοίκησι; καὶ, μὴ τις αὐτῷ λόγῳ ἀπατηλαῖς καὶ δολίοις ἐξαπατήσι; καὶ ὡς νάξιόν

καὶ ἀναξίον τι τῆς ἐαυτῆς Ἰππασίας καὶ οἰκονομίας, καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς πολιτείας, ποιήσῃ. Καὶ τῆς χαλεμῆς μουσικῆς τῶν τρέπων ἐγνώμεν τῆς τοῦ γυνεῶς. Καὶ, ἔγωγε τίς ξυμπίπτει μετέπειτα τῶν ἀθροῦν: χαλεμὴν μέγαλλον αὐτὸ οἶδ' ἐν τοῖς ἕτοιμοῖς πρᾶγμα πρᾶγμα τ' ἀσμενίοις. Οὕτω γὰρ πρὸς μᾶλλον, ἢ αἰχμύλω, πρὸς ἐξήγησιν αὐτῶν ὅπερ γὰρ πολλοὶ καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ καταβόων, ὅπως παρρησίᾳ γνήτηται: ἐγὼ (μάρτυς θεός) ἔση δ' ὑμῶν, κατεκώλυσα. Καὶ, ὅν τρεῖς ἄλλοι γέγονε, καὶ γυνεῶν μᾶλλον ἕτως, ἢ ὡς ἐκείνοι ἐβέλοντο, ἠξίωσα: δηλονότι, ὡς οἶόν τε, μουσικώτερον. Καὶ, οἷς τῆς ἐκκοινωνήσας, τίμιον ὁ τρέπων ἐδοξεν. Ὁ δὲ καὶ τῶν αὐτῶν τοῖς αὐτοῖς ἐμμενίω, οἷσιν ἐκ πρῶτον. Πολλὰ γὰρ αὐτῶν ἀχθῆσθαι νομίζω τὴν ἀξίωσιν περὶ αὐτῶν: ἔγωγε τὸ πρῶτον δημοσίᾳ ἐγεγόνει. Καὶ περὶ μὲν ἀναφορῶν, ἀλλ' ἔχον μοι δοκεῖ. Τὸ γὰρ μὴ ΔΕΝ ἄγαρ, πάντων ἔπαυσε. Ἀξίω δὲ τῶν σὺν λογιστικῆς ὅπως καὶ τῶν ἀναγιωτάτων ἡμῶν κοινολογήσῃ. Εἰ γὰρ καὶ αὐτῶν δοκεῖ ὅτι ΔΕ τῆς ἀναφορῆς, μὲν μοι γέγραπται γυνεῶν, δὲ αὐτῆς αὐτῶν καταδυσώπησε ὅσον παρῆχοντες αὐτῶν πρᾶγματα, περὶ ἧς ὁ λόγος: ἀλλ' οὐ γὰρ βαρέως αὐτῶν ἠνεγκαν τὸ πρᾶγμα οἱ προσήκοντες αὐτῶν. Καὶ ΔΕ τῆς ὡς καὶ πρῶτον, ἕτοιμοι καὶ νῦν δοκεῖ, μὴ δὲ ἄλλα νεωτερίζου περὶ αὐτῶν. Τὸ γὰρ ΔΙΔΟΥ σοφῶν ἀφορμῶν, ἀρκεῖν τῶν ἀναγιωπέτων, ἵστο καὶ μόνον, ὅπως πρῶτον δὲ δὴ λωπῆ μοι, δοκεῖ. Καὶ περὶ τῆς, τοῖς αὐτῶν ἀξίωσιν περὶ αὐτῶν. Οὐ γὰρ εἰσὶν ἀφρονες. Συγγνώμην δὲ ἔχεις ἐμοί: εἰ γὰρ οὐ ταυτὰ σοί, περὶ τῆς ἀναφορῆς, καὶ ἐμοί, ἴσως ἐσκοπῶντι καλῶς, δοκεῖ. ἀλλ' ἔγωγε πρὸς φίλον ἀνδρῶν, καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἐλάττω, ὡς περὶ φίλον νομίζω. ἔχον καλῶς, δὲ. Σὺ δὲ μοι ποθεινότερον φίλων, μὲν περὶ αὐτῶν περὶ κειμένη ἐν δὲ εἰς αὐτῶν περὶ θυμῶν: καὶ πάλιν ἀπιβόλων τῶν σὺν λογιστικῆς: ἵνα καὶ εἰς τὸ ἐξ ἧς φροντίση ὁμῶν μετὰ τῆς ἀναγιωπέτων ἡμῶν δ' εἰσότης: ὅπως τύχωμεν τῆς καλῶς προσήκοντες αὐτῶν, χίς. ὁ δὲ ὡς θεός. Ἐν τῷ δὲ γὰρ, τῶν νῦν ἔχον, ἔρα δ' ἰομ. Ἐρρωσὶ καὶ ὅσον ἀφ' ἡμῶν οἰκείας τῶν ἱερέων, ὡς πρὸς ἡμῶν προσηγόρευσα. ἀσπάζεσθαι δὲ καὶ τῶν σὺν λογιστικῆς ὁ ἐπιμότατος πρωτοσύγγελος. Προσερήσθαι δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐξ ἐμῶν, καὶ ὁ δὲ γυνεῶν ἀρχῶν, κύριος νικόλαος ὁ κορινθῶν: ὃ καὶ τῶν παρῶν, ἀξίω, ἀνακρίνωσαι: ἀξίω αὐτῶν, ὅπως ἀγαθὸς ὦν, σὺν μετὰ

ni, aperte faciendum clamitabāt: Id ego (no-
uit Deus) pro viribus meis impediui. Ad hūc
autem modum, quo res gesta est, potius, quam
quomodo illis placebat gerendam vrsi: vide-
licet, quam fieri posset, occultissime. Illis ita-
que, quibus cum consilium communicavi, mo-
dus hic perbellus visus est. Quapropter eti-
am nunc in priore sententia permaneo. Val-
de enim certè dolituros fuisse existimo eos:
qui pro ipso laboraturi fuissent: si publicè ta-
le quid factum fuisset. Ac de Relationibus
sanè ad Patriarcham, satis hæc esse opinor.
Nam illud, quod dicitur, Ne quid nimis,
ubique laudabile est. Rogo porro tuam præ-
stantiam: ut etiam cum Sanctissimo de his
rebus ea comunicet. Etiam si enim fortè ipsi
quoque videatur: se, si facta esset Relatio,
quam mihi subscripsisti: pudore quodam in-
iecto, auersurum fuisse illos negotium fa-
cessentes ei, de quo loquimur: tamen graui-
laturi rem fuissent ipsius propinqui et a-
mici. Quocirca, quod antea, id etiam nunc
mihi videtur: nihil noui aduersus illum ten-
tandum esse. Dicitum enim illud sapientis, Da
sapienti anam, sufficere Sanctissimo vel so-
lum, sicut antea indicavi, videtur. Præterea
illis etiam, quod ipsum de illo rogarunt. Non e-
nim ingenio carent. Ignosces autem quod mi-
hi non idem, quod tibi (fortè, quia rem non
recta reputo via) de Relatione uideatur. Sed
tamen libertas profecto hæc esse debet: ut ami-
cus amico sententiam, quæ sibi recta uideat-
ur, ingenuè exponat, siue coram, siue per Epi-
stolam. Tu uero, charissime amice, quod mi-
hi semper de proposito studio ostendisti:
idem ut in posterum quoque, uia cum sanctis-
simo nostro Domino, tibi curæ esse patiaris:
etiam atque etiam à tua excellentia peto: ut
scilicet dignum gubernatione Ecclesiæ Chi-
ensis Episcopum, istinc nanciscatur. Quod
faxit Deus. Hinc enim ut habeamus: haud
facile, hoc quidem tempore, fieri potest.
Vale; & notos nobis sacri ordinis, nomine
nostro saluta. Salutem etiam præstantia
I. dicit reuerendus Protosyngelus. Salu-
tetur quoque, tum ipsius, tum meo nomi-
ne, nobilissimus uir, Dominus Nocolaus
Cornarius: et hæc etiam legendas dabis:
rogabisque, ut, tanquam bonus uir, boni
causa

Prudēs στρα-
teγema, ho-
minis corri-
gēdi gratia

Sufficit pri-
uatim que-
relā esse tā-
etiam.

Sapientis, sat
dictum.

Ignosce, quod
in hac parte
à te difficul-
tiam.

I I. Metro-
politæ boni
optatio.

Valedictio,
& amicorū
salutem.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π.
IOANNINA 2008

ἀγαθῶ καὶ ἡμῶ συναγωνίστηται. Ἀπὸ χίς, ἰερίδης ιη.

ὁ κατὰ πάντα τὸς ἰωάννης κορέσης. Ἐγένετο καὶ ἡ ἀναφορὰ: ἡ δὲ οἰκουμενικὸς ἐπὶ ὅς αἴξε γυνέεται.

causa nobis quoq, se huius certaminis adiuto rem adiungat. Scripta Chij, Iul. 18.

T. T. Ioannes Corefes.

Facta est etiam illa, quam Oecumenicus mandauit, Relatio.

ANNOT. M. CRV SII.

Scripta est hæc Epistola, anno 1580. sicut et sequens: quia Hippolyto deposito, successor in eius locum quærebatur: de qua re, supra in tertia Epistola ἀναφορῆς facta est. Purgat se in hac Epistola Corefes Theodosio: se rectè fecisse, quòd priuatim tantum, non publica (magis terrendi causa) conuestione, Sepsen, ut non rectè se in sua curatione (cuius tamen sustinende artifex sit: gerentem, ad Patriarcham deferri siuerit: quia sic eius honori, et famillæ, parsum esse: ipsi quoq, ut uirum intelligentem, se posthac correcturum. Prouer. 9. διδὸς σοφῶ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερός ἐστι. Da sapienti occasionem, et sapientior erit. Nō semper acriter peccata puniendæ sunt, sed moderata castigatione, aut prudente admonitione, plus proficitur. Prouerb. 25. μολὸν ἔργον, ne quid nimis, Pythagoræ, ut Biantis aut Thaletis, est. Vide Chiliad. Erasmi. Non autem aliter hic Oeconomus, seu Dispensator, quam Sepses, nominatur. Ita etiam hic ei parcutur. In alia quadam Epistola, 1570. scripta, inuenitur à me, σακελλίῳ παπᾶς κέρως ἰωαννῆς ὁ σέψης. Cæterum Ioannes Corefes, doctissimus Chij Medicus est. Eruditè scribit, et literas bene pingit. Protosyngelus Chij, Manuel Peloponesius ἱερός est. Epistola mihi diu obscura erat: sed et hæc, et quæ in margine sunt, annotatiunculis probabiliter explicatam spero. Querat alius meliõra, si potest.

Sepsis correctio.

κβ. ἸΤΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩΤΑΤΩ ΚΥΡΩ ΘΕΩΔΟΣΙΩ, Τῷ ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΩ, ἐντίμως Δοθεῖη. εἰς Κωνσταντινόπλιν.

SAPIENTI ET DOCTISSIMO D. Theodosio Protonotario, reuerenter Constantinopoli redatur. XXII.

Ἰσοφώτατε καὶ λογιώτατε, καὶ πάσης τιμῆς ἀξιώτατε, αὐθεντικῆ πρωτονοταρίε: ἔσωσα με τὴν δούλω μου καὶ θεῶ εἰς τὴν πατρίδα μου: καὶ ἕκαμα τὸ χρέος μου, καὶ ὅσον με ἐπὶ ὅς αἴξε ὁ δεσπότης μας, ὁ οἰκουμενικὸς: καὶ ὅλοι οἱ ἀρχοντες ἐδόξασαν τὸ θεόν: καὶ ὄχλησαν καὶ τὸ αὐθεντίας σου, εἰς τὴν καλλιὰ προίρεσιν, πᾶς ἐδέξε παρὰ αὐτῶν. ὁμοίως ὄχλησαν καὶ τὸ σοφώτατα καὶ λογιώτατα ἐν ἱερομονάχοις κύρθεοφάνης, μετὰ τὸ βαρῶν, ἐδέξασι ἀπὸ κρισίῳ πρὸς τὸν οἰκουμενικόν: καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος να νόση εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν δεσπότης μας: να εἴλη κατὰ τὴν γνώμην τῶν, εἰς ἀναπαύσιν τῶν τῶν πλαιπάρκ τῶν. Παραδίδω τὸ αὐθεντίας σου τὸν λογοθέτην χίς, πᾶσι νικέλαου σκελεμπέλι: ὁ ὁπῖον εἶναι ἀργός. ὁ ἕός τῶ εἶναι αὐτῶ: ἀκῆ αὐτῶν: εἶναι καὶ φίλ καλὸς τοῦ ἀρχετῶ κορνάρ: διὰ τὴν τυχη συγχωρήσεως, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι. ὁ ὁπῖος ἔχει ὀλίγα ἀμυγδαλα, να εἴλη τῆς αὐθεντίας σου: καὶ με πρῶτον θέλει τὰ ἔχει. διὰ τῆς ὥρας θέλει μου προσκωήσω κατὰ τὸ πρέπον τὸν δεσπότην μας: καὶ τὸν διδάσκαλον, καὶ κύρθεοφάνην: καὶ τὸν μέγαρον ἀρχιμανδρίτην, μετὰ τὸν ἱερολοίπης φίλης: ἐξ ὅπως τὴν ἐντιμωτάτην

Sapientia et eruditione præstantissime, omnique honore dignissime, D. Protonotarie: perueni ope diuina in Patriam meam: feci officium meum, et quantum mihi mandauit Dominus noster Oecumenicus. Tunc cuncti Procerae laudarunt Deum: itaque etiam D. gratias pro præclaro studio, ipsis præstito, egerunt. Pares egere gratias sapientissimo quoque, insigni eruditione prædito, Hieromonachorum ornamento, D. Theophani. Mox, ut spero, mittent Responsum ad Oecumenicum. Modò Deus opt. max. eam det mentem Domino nostro: ut mittat aliquem ad vota ipsorum: ut miser hic locus recreetur. Commendo tibi Logothetam Chij, Sacerdotem Sculubrem, munere nunc vacantem. Filius eius istuc versatur: nomen ei Antonius est: utitur et amicitia Principis Cornarij: ut consequatur absolutionem pater, sicut et ceteri. Habet hic pauca amygdala, mittenda D. tua: quæ etiã primo quoque tempore acceptura est. Nunc vult, ut suo et meo nomine, qua reuerentia decet, salutem Dominum nostrum: et Doctorem vestrum, D. Theophanem: nec non magnam Archimandritam: unã cum reliquis amicorum grege: præsertim verò honestissimam

Re diligenter effici.

Literæ ad Patriarchã de Metro-polita Chij dando.

Comendo tibi Nicol. Sculubrem

Salutamus uos.

τιν κη Διγενες άτιν αρχόντισαν τής αυθου-
τείας σκ, με όλγος σδύ έδουξς. Καλ πολλοί κη
καλοί οι χρονοι τής αυθουτείας σκ. Το χροζζ
ή αυθουτεία σκ, άς το ηζδρω. Ο κυρ ίωάν
νης ο Βερκλάς, προσκυμα πολλά τιν αυθου-
τείαν σκ: ή είναι εις σδύ όρισμύς της. άπο' τιν
χίου, αυγύςκ ι. α ρ π.

↓ ό κατε πάντε τ' αυθουτείας σκ.
Φρανσέσκ @ δόμεςικ @, κη ιατρος.

M. - C R V S I I A N N O T A T.

Diligentes erant valde, Chij, ut bonus in ipsorum Ecclesiam Episcopus succederet. Nihil quippe magis stu-
dio debet bono magistratui esse: quam ut animis hominum, alterius melioris uitæ consequendæ causa, bene pro-
spiciatur. Is uero præstantissimus Ecclesiæ Doctor est: qui ad uerbum Dei, nihil nec addit, nec demit, nec per-
uertit: quia omnis plantatio, quæ a Deo non est, eradicabitur. Vide Deuter. 4. & 12. ac Matth. 15. Item 1. Tim.
3. & Tit. 1. Episcopi uirtutes. Uxor Theodosij Zygomalæ, Irene Moschina est: de qua alibi scripsimus. Franci-
scus hic (ut Gerlach. mihi dixit) egregius uir est, Chij Medicum agens, Græcè & Italicè loquens: qui etiam mē-
se D. Davidis Vuznadij Oratoris, adhibitus fuit. Cogitomē λασηέρως habet, hoc modo: φραγκισμός δομέσινος
λάσηαρς, χίος.

Ioannes.
Burclas,

nam & nobilissimam coniugem D. tua, cum
tota familia. Precor tibi multos bonos annos.
Si qua te indignuerit D. tua: quæso, sciam.
D. Ioannes Burclas, multam D. tua salutem
dicit: ad eum iussa paratus est. Data Chij, An-
gustij X. anno CIO IO LXXX.

D. tua addictissimus,
Franciscus Domesticus, Medicus.

Magistra-
tuū & Ep-
scopor ut
officia.
Franc. D
mesticus.

ΤΩ ΛΟΓΙΩΤΑΤΩ ΠΡΩΤΟΝΟ-
ταριω, κυρω Θεοδοσίω: εις το πα-
τριερχείο.

DOCTISSIMO PROTONOTA-
rio, D. Theodosio, in Pa-
triarcheio.

XXIII.
Anchialo.

Αδελφέ, πολλά έχάρημα, μανθανοντας
περ τής ηγείας σās ι κη μαλιστα δι ύμετέρη
ζεάριματ @. Καί έτω πείη, όταν σκ ήναι ευ-
χολα: καλα χε θαρρῶ, να σε είδῶ γλήγρεα.
Καθώς με εγραφες, έκαμα. Προσκυμῶ τόν
άγιον, του οικουμενικόν. κη τόν αυθεντιν, τόν
πατέρα σκ, κηρετῶ πολλά: κη τόν άγιον, τόν
διδάσκαλον, κη όλγος σδύ άλλης. Απο άγ-
χιάλς, 157 δ. Φεβρουαρις. 12.

Valde gavisus sum, frater, audita valetu-
tudine uestra bona: præsertim literis uestris
significata. Sic & posthac facito quando faci-
le poteris: etsi confido fore, propediem ut te ui-
deam. Feci, sicut mihi scripseras. Reuerentiã
humiliter sãcto nostro Oecumenico exhibeo:
etiam D. Patrem tuum multa salute imper-
tor: ιετμῆ, sanctum Doctorem, & reliquos
omnes. Anchialo, XII. Februar. CIO IO
LXXVI.

Gratulatio
de ualetudi-
ne,

Breui redi-
turus.

Salutatio
micorum,

Λεονάρδ @ Μινδόνι @.

Leonhardus Mendonius.

M. C R V S I I A N N O T A T.

Leonhardus hic, Chij Medicus est, de quo, alibi Doctorem, intelligo ex præceden. Epistola Theophanē
Hieromonachum.

ΤΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΛΟΓΙΩ-
πίτω κυρω Θεοδοσίω τῶ Ζυγομαλά, κη
πρωτονοταριω τής μεγάλης εκ-
κλησίας.
Γαλατῶ.

SAPIENTI ET DOCTISSIMO XXIII.
D. Theodosio Zygomalæ, M. Ecclesiæ
Protonotario.

è Chio

Galatam.

XV. Iunii CIO IO LXXX. Chio.

† 1580. ίκνηοις. εν χηω.
Λογιώπιτε αυθεντα κύριε θεοδόσιε, άγιε
πρωτονοταριε, βοηθέ κη σωήγορε τ' άδικου-
μένων

Doctissime D. Theodosi, S. Protonotarie,
opitulator & Patrone hominum, qui iniuria
afficiunt-

μείων: ἔσονται, ὅτι ἐγὼ ἢ πτωχὴ σμαραγδα, ὑπο τὴ συμβία νικολαο σύγροπέλα να διεσκομαι ἐδῶ, εἰς τῆτον τὸν τόπον, ἕξιν καὶ μοναχίη: ἢ ὅποια δὲ ἔχω ἄλλου πιναν συγγενῆ ἐδῶ, παροία κωξομαυρογορδατοῦ: ὁ ὅποιος εὐρίσκεται σήμερον εἰς τὴν βλαχίαν: καὶ να πιερίζομαι, πολλὰ δὸπὸ κύριον νικολαου κορεσαίον, τὸν γαμπρόν μου, πρὸ τινος ὑποστατικῆ: ὅπῃ ἤθελα ἀγοράσειν δὸπὸ αὐτῶν χρονοὶ πειρασμοί, μὲ χολίζετον τῶ τότε καδῆ, εἰς τιμὴν, καθὼς ἐπολιτὰ τότε: Δὲ τὸ ὅποιον ἐγέναν καὶ χράματα πατριαρχικῆ: τὰ ὅποια ἐγραψεν ἡ λογιότης σὲ, εἰς βεβαίωσιν τῆς αὐτῆς πράσεως: μετὰ ὅποια ἐβοηθῆμεν κατὰ τὸ δίκαιον ἔστω τὰ καλὰ καὶ ὁ αὐτὸς κύριος νικολαος δὲ ἐληπεν, ὅτινα μὲ ἐνόησεν ὡς ἀντὶς: ἔχοντας βεβήθον καὶ συνηγοροῦν, τὸν παπαλαδῆ: τῶ ὅποιον τὰ κατορθώματα εἶναι πολλὰ φανερά: ὁ ὅποιος χωρὶς φόβου θεοῦ δὲ ἰδὲ καὶ ψαδῆ μαρτυρίαν, λέγοντας ὅτι ἐγὼ ὁμολόγησα πρὸς αὐτὸν, καὶ εἰς πύπαι κύριον πᾶντόλεον δρομοκαίτιον: πῶς ἢ αὐτὴ πᾶλησις τῶ ὑποστατικῆ ἐγενέτο τροπικῆ: οἱ ὅποιοι ἔχοντες αὐτῶν, ὡς ἐμαθα, βύλωνται να μὲ ἀδύνησιν, τὴν πτωχίαν καὶ ἕξιν, Δὲ φιλοπροσωπία: ἢ ἄλλο μὲσον, ὅπῃ δὲ λανθάνει τὴν αὐθεντίασιν: Δὲ τῶ δὲ βλαχίως παρκαλα καὶ κελῶν: να μὲ ἀφῆσις τὸ ψαδῆ δὲ, να κίσις τὴν ἀληθία, ἡ ἀληθία ἐχη, καθὼς τὴν ἐγνωρίσεν ἡ ἀφῆσις. Δὲ μεσιν πολλοὺ καὶ καλοὺ ἀνθρώπων, ἡ πράσις ἐγενέον καὶ βοληκί καὶ τελέα, καὶ αὐτὴν τιμὴν, οἷον ἐξίζα τὸ τε τὴ ὑποστατικῆ: ἐγὼ ἢ πτωχὴ ἐπερερίζομαι, καὶ ἐνοχλῶμε ἀδικῶν: Δὲ ἀνεβίον τὸν ἡ τῆτον τοῦ ὑποστατικῆ, καὶ ἀν αὐτῆς κερῆς βεβήθωσιν να ἡ πράσις: οἷον κερῆς ἀπέμω, πρὸ ἢ αὐτῆ πᾶλησις ἐγενέτο τροπικῆ: θελῶσιν ἢ πρὸ ψαδῆ: καθῶ καὶ ἡ κερῆς, ἀν καμνί χρονοῦ, θελῶσιν παρασις Δὲ μεσιν ἡμιον καὶ καλοὺ ἀνθρώπων: ἢ ὅποια ἡσιν παροίος, οἷον ἡ αὐτῆ κερῆς μεσιν ἡσιν πρὸ τῆς, ὅς κερῆς ἀδικολογία: ἢ ὅποια, ὅποια ἢ θελῶ, δὲ χρονοῦ καὶ βλεπῶσιν ἡ πρῶσις, ὅς κερῆς καὶ κερῆς καὶ ἀλόγος παλῆος μαρτηρες: καθὼς δὲ λανθάνωσιν καὶ τὴν αὐθεντίασιν. Δὲ ποῦ, αὐθεντί, βοθητισμοί: καὶ τῆς τὸ δίκαιον: ὅτι δὲ ἔχω ἢ πτωχὴ αὐτῶ πιναν. Οἷον κωξο καὶ ληπῆς βλαχίαν. σμ. ἐκί, ὅπῃ ἡ ἀφῆσις μεσιν τῶ, καὶ βοθητῆς τὸ δίκαιον: δὲ ἢ ἢ χρονοῦ ἀλῶ πιναν. ἐξί σπῶσιν καλο Δὲ τῆς ἡ κερῆς τῶ θεοῦ: ὅτι να ἔχω δίκαιον χρονοῦ, ἢ βεβήθωσιν τῆς δίκαιον τῆς αὐθεντίασιν Δὲ τῆς

afficiuntur: cum res ita sese habeat, ut ego paupercula smaragda, à marito Nicolao Sguro-pulo relicta. uerser hinc, in hac insula pegrina et desolata: ita ut non habeam aliud ullum hic propinquum, praeter Iacobum Maurogordatum: qui hodie in Vualachia versatur: et multum vexer à D. Nicol. Coreseo, sororio meo propter quendam fundum: quem mihi de ipso proteritis annis emere placuit, permissu et literis eius, qui tunc erat, Iudicis: atq, eo precio, quo tunc vendebatur bona: in qua re quoq, Patriarchica confirmata fuerunt literae: quas D. tua, eiusdem contra eius confirmandi causa scripsit: quibus etiam ego, in possessione, sicut iustum erat, haecenus confirmabari: si idem D. Nicolaus nihil protermitteret, quod me usq, vexaret: habens eius rei socium et patronum, Sacerdotem Ladam: cuius egregia facta vulgo nota sunt: qui absq, metu dei perhibet falsum testimonium, dicens: me coram ipso, Sacerdote D. Pantolco Dromocaita, confessam esse: illam fundi venditionem, tanquam indulgentiam quadam, minus uere factam, mutabilem esse: quae proficiuntur istuc: et, quomodo cognoui, uoluit me iniuria afficere, miseram et peregrinam, spe acceptationis personarum: aut alio etiam modo, qui D. tuam haud latet: haec cum ita sese habeant: ego humiliter rogo, supplicoq, ne permittas mendacium, ut uincat ueritas. Veritas ita habet, quem admodum eam cognouit D. tua. Praesentibus multis et honestis hominibus, uenditio in uniuersum uera et seria, facta est, precio, quanto tunc ualebant fundi. Nunc ego misera, per calumniam uexor iniuste: tantum, quia precium possessionum iam creuit. Quod si isti Sacerdotes uoluerint dicere: se audisse ex me, illum contractum esse dolum, et reuocabilem: dicent falsum: sicut etiam in exemplo si necesse sit, id demonstrabo, testimonio bonorum et honestorum hominum: qui praesentes erant, quando ijdem sacerdotes mecum locuti sunt de hoc, ut iudices iniustissimi: qui, quotiescumq, uolunt, accipiunt, et respiciunt negotium, tanquam Iudices et Clerici, atq, alteri testes iniqui ueteres: sicut non latent etiam D. tuam. Proinde, Domine, adiuua me: et descende ad equitatem causae meae: quoniam istuc neminem alium habeo, mihi pauperi subuenientem. Iacobus enim peregre abest in Vualachia. Attamen illis, ubi D. tua mediatorem agit, et succurrit iustitiae: non est opus alio patrono ullo. Sicigitur te hortor, et oro pro miseratibus dei quia iustam habeo syngrapham, ad iustitiae confirmationem. Mitto D. tua in praesenti aliquantulum mei recordationis

Vexatur uir-
dua ppter
emprionem
quandam à
Nicol. Co-
rese.

Implorat ex
go Theod.
opem, ut cō
tractus ma-
neat rarus.

Quia testi-
monijs quo-
rundam, fi-
dem non ad-
hibendam
esse.

Alia ope ea-
rens spem
in Theodo-
sio habet.

gra

δὴα μικρονεθιμισι ἐξὶ μαντωιλακία : καὶ
δέξαστα, οὐ μικροσθ ἀδελφισικῆ καὶ πολλήχρη
τη τῆς αὐφεντηα σα.

† η παποῖνη σμαραγδα κανα-
βουτζνα.

gratia, sex mantilia: que boni consule, tan-
quam ab exigua tua sorore: multiq; annisint
D.tua.

Humilis Smaragda Cana-
buzena,

ANNO TAT. M. CRVSI.

Extrâ, amplexatum in Autographo. ἀπὸ χίβ. Εἰσὶ δὲ γράμματα ἰδιόχρησά γυναικός. Vbi ponitur uerba, παρα- Epistola, μη
καλῶ καὶ κατὰ τὸν αἰῶνα: ab eo loco ad finem usq; nulla dictio accentum inscriptum habet, præterquam particula καὶ: nu mulieris
καὶ καλῶς. Is etiam totus locus, cursim scriptus: ideoq; mihi lectu difficilior fuit. Legi autem et conuerti, si nō scripta.
εκατέ, at uerisimiliter. Ignoscendum, si aut hic, aut alibi, aliquod uulgaris lingue uerbum, minus rectè conuer-
ti- quia nullum Lexicon huius L. extat. Itaq; explicationes uocabulorum, ἐ Constantinopoli, et Venetijs, et a-
liunde, atq; ex ore Græcorum, huc forte uenientium, ἐπιπόνως corradere coactus sum: et, ubi illi me deficerēt.
coniecturos sequi. Si alium, qui ante me quicumq; tale tentasset, haberem: magnas ei gratias egissem. Τροπικῶν
κάλους, posteriùs mihi à Gabrieli Calona exposita fuit, ἢ γενομένη μετ' ἀπαύτης, ἵνα μὴ ἄλλοι γινώσκῃ ἀλιθῶς, πὸ
σου ein heimlicher schleich. Per ueteres testes, intelligo illos: qui castissimam Susannam opprimere uoluerunt. Vulgaris L.
Quo die smaragda has literas scripsit: interfuimus hic hilares astui et prandio, Gregorij Leonhardi v lmen- Græcæ co-
fis et Ioan. Maieri Lucchoni: quando. I. V. Doctores creati, sub finemq; prandij, carmen incum Græcolat: Gra gnitio.
tulatorium, hospitibus distributum fuit.

καὶ. † ΤΩ ΣΟΦΩΤΑΤΩ, ΣΠΟΥΔΑΙΟ
τάτω, καὶ λογησιτάτω, κηρω θεοδόσιο τῷ ζυ-
γομαλά, καὶ πρωτονοτάρω τῆς με-
γαλῆς ἐκκλησίας, δευθεῖα εἰς
Κωνσταντινοπο-
λέως.

SAPIENTI, OPTIMO, ET DO- XXV,
ctissimo uiro, D. Theodosio Zygomale
M. Ecclesiæ Protonotario, Con-
stantinopoli.

† Σοφώτατε, σπουδαιότατε, σινετότατε, καὶ
πίσις τιμῆς ἄξιε, κύριε θεοδόσιε, πρωτονοτά-
ρω τῆς μεγαλῆς τῆς χειρὸς ἐκκλησίας: Ὁχαρ-
ξω καὶ ἰπερὸ χαρῆς οἰ γὰρ ὁ κατὰ πάντα
σῶ, ἰωάννης ὁ βορκελάς, εἰς τὴν κοπὴν καὶ
σίνδρομιν, πῦ ἕκαμες διὰ τὴν ἀγαθὴν με-
τινόςκε, ὅτη πικρακί, ὅπου ἐπέσεν ἡ μερο-
τῆ ἀγίῃ νικηλαῖ, ἐδὲ βασιλὶ τὸ τῆμιον γρά-
μα, πῦ μὲ ἀπὸ σιλῆς. Καὶ θεοκατάρτη
ισμαραγδα ἰνιξε το σντροπιάσμενον σωμα:
καὶ ἰβελισεν τὸν πατριάρχην, καὶ τὸ γράμμα
τῆ: καὶ ἰπὸν λογιῶν ἐκτροπασμενούς: πού, ε-
ση τὴν ηκούσαν, ἐποροσῆ: το πῶ ὁ εγραψα με-
τόν νοτάριον τῆς ἐκκλησίας, ὅν μαρτυρῆς,
πού τὴν ηκούσαν: καὶ ἰπὸν, πὸς χεζη. το
γράμματα τοῦ πατριάρχου, καὶ ἀλλὰ: το πῶ-
ν πῶρακαλο, διὰ τὴν τιμὴν τῆς μεγαλῆς ἐ-
κκλησίας, κατὰ παρὰ τῆς: ναερθῆς αὐτῶ με-
γαλι πεδιῆ, καὶ ἐφηκανὸν κερὸν: διὰ να-
περοσεχθῆ, ὡς δὴ κερὸν, αὐτῆ: καὶ ἀλόσο-
πού ηνε τετίας λογίς ἰβελῆς τῆς τοῦ πατρι-
άρχου. το δελη ἰαυθεντία σου, ορξε με.
δία μελη ἰχαμεγαλίη σία, δια τὴν αὐ-
θεντία σου: καὶ, ὁ θεὸς τοξδωρ, δὲν ὄρεθῆ
περισσῆρη: ἰμῆτα σίας φιλέσ μας τοσφερσῆ:
καὶ

Sapiens, optime, rerum intelligentissime,
omni honore digne, D. Theodosi, M. Christi
Ecclesia Protonotarie, gratias tibi ago, easq;
summas, ego tui obseruantissimus, Ioannes
Boriclas, pro labore et opera, quam mea cau-
sa prestitisti. Scias uelim, illa Dominica, in
quam cecidit Dies S. Nicolai, recitationem fa-
ctam esse uenerabilium literarum, quas mi-
hi misisti. Tunc illa maledicta Smaragda, a-
peruit impudens os suum: contumeliaq; affe-
citur Patriarcham, tum scriptum eius: ac
uerba protulit minime decentia: ad quæ qui-
cumq; audierunt, stupuerunt: quod uotū, per
Notarium Ecclesie scripsit, ipsosq; testes, qui
ipsam audierunt. Dixit enim se ne stocci qui-
dem facere literas Patriarchæ, et alia: que
omnia, quæso, ut honoris causa S. Ecclesie, an-
timum tuum commoueant: ut ueniat aduer-
sus illam magna castigatio: et ad tempus tua-
tum, quantum satis est: ut discat sicut par est,
habere lingue sue modum: præsertim, quia
alioquin, est eiusmodi illa contumelia: ut Pa-
triarchæ negligenda non sit. Quicquid me si-
bi gratificari uolet D. tua: mihi mandat. De
melle, D. tua comparando, magnā habui curā:
nec potuit, id quod Deus nouit, amplius in-
uenti: nisi quidam amicus mihi attulisset:
quod

Gratiarum
actio pro of-
ficijs.

Smaragdæ
importuna
uerba in Re-
scriptū Ob-
cumenici.

Mellis ad
Theodosi
missio.

καὶ ἔλεο τίς αὐθιγία σὺ εἰς ενα λαγίνακι.
ὄχι αλο, καὶ πολὺ χρόνι τίς αὐθιγία σὺ. Ἀπὸ
πρὸ χιό, α Φο. Δικ. Δροί.

† Ο σ @ κατὰ πάντα ἰωάννης
Βουρκλας.

quod nunc in lagena tibi mitto. Nihil in pre-
sentia aliud, quod scriberem, erat. Vale is-
gitur ad longam etatem. Chio, anno C I O

I O LXXIX. Decemb. X.

D. tuae addicissimus Ioannes Burclas.

ANNOT. M. CRVSI.

Suprà Epist. 5. Hic Burclas inter subscriptores illius Epistolæ est. Mi D. Burcla, quid meæ bonæ Smaragdæ sic irasceris? ἀνοήδα, φίλε ἰωάννη, ὡς αὐθιγίᾳ ἐρωσίσθη, τῷ γυναικίῳ, τιμὴν ἀπονεμάττω εἶναι οὐκ ἔστι, καὶ γέλωτ @, ἀξία τὰντα. Morēs mulierum noueris, non oderis. Ideo ne uerberandas quidem putat bonis Merli-

Fœminei se-
xus imbecil-
litas,

Fœminea in pœna est nullum memorabile nomen:
Poltronam sed habet talis uictoria laudem.
Eligo plus tostum, combattere contra Diablum:
Quam contra femmas, peiores trenta Diablis.
Quò magis illius schenas, humeros q; tracagnas:
illa uilantias in te magis aspera sagittat.

Intelligimus hac Epistola, Smaragdã cecidisse causa quadam: non puto, superioris fundi: quia præcedens Epistola, recentior hæc est. Ab alio scripta, et sic mendose, erat: sed à Burcla subscripta.

Κ Τ Ρ Ι Ω Θ Ε Ο Δ Ο Σ Ι Ω .

D. THEODOSIO.

XXVI.

κς'.

† Σοφώτατε καὶ λογιώτατε αὐθιγίᾳ, τὸ τί
μοῦ γράμμα τῆς αὐθιγίας σὺ ἔλαβα: καὶ
εἶδα, ὅσ' ὄρμη γράφει καὶ ἐχάριστα, πῶς ἡ ἀρ-
χόντισ ἐλδιδεῖται: καὶ ἐλυπήθηκα, πῶς
ἔχει ἀκόμη πειρασμόν. Ἡθελοῦ ἔλθω κατὰ
τῆς ὥρας: ἀνδρῶν ἡμῶν ἐμποδισμὸν @ δότο
ὑπὸ θεοῦ ὅπῃ δ' ἐν ἐμὸν μὲ τὴν τιμὴν μὲ
να λείψω: καὶ πρὸς ἀρχὴν σὺ δ' ἐλθὼ εἰ-
μα μὲ τὴν αὐθιγίαν σὺ. ὡς τῶν, ἀς κάμοι
τὴν δίαστα, πῶς ἔλαμνε: καὶ ὁ πατὴρ ἄς εἶναι
νερὸν ψημνόν μὲ ζάχαρι. καὶ ὁ θεός, ὅπῃ
τὴν ἐλδιδεῖται δότο τὸ εἶλω, καὶ τὴν ἐλδιδε-
ρώση καὶ δότο τὸ εἶλω. καὶ πολλοὶ εἰ χρόνοι τῆς
αὐθιγίας σὺ.

† ὁ κατὰ πάντα τῆς αὐθιγίας σὺ
Φρανόσκ @.

Sapiens & doctissime Domine, accepi
uteras D. tuæ: & legi, quæ scribis: ac gaudeo,
heram periculo liberatam esse: tristior tamen,
eam adhuc vexari dolore. Volui confestim
venire: nisi quodam negotio esset impe-
ditus: quod honestè relinquere non possum.
Vesperis, Deo iuuante, ero cum D. tua. Interea
seruet dietam, quam hæctenus. Potio sit a-
qua cum saccaro decocta. Deus, qui ipsam
uno liberauit, liberet etiam altero. Bene
vale.

Irenæ mor-
bus.

Tui studiossimus
Franciscus.

ANNOTAT. M. CRVSI.

τίς ἡ νόσ @ τῆς οὐτιμοτάτης σαγαμετῆς, φίλτατε κύριε θεολόγι: ἀρω μετὰ κινδύνου ἔτει, καλλίστῳ σε παιδίῳ
διωρησαμένῳ: εἰ δ' ἔτις ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ, ὅτι τὸ ἔτει, καὶ ὅτι τῆς κινδύνου ἀπὸ κινδύνου. Σώσοιτο σοι αὐτὴ, καὶ σὺ τοιοῦ-
πολλὰ: σώσοιτο καὶ τὸ τεχνόν: μετὰ ἀσφάλειας ὑμῶν πολυχρόνις, εἰς τὴν κινδύνου ἀφροσύνην. Carebat
in: scriptione hæc Epistola: tanquam in urbe tunc uersante Francisco Domesticò; Chij Medico: & hanc schedã,
sine obfignatione, per internuntium mittente. Ego eam D. Theodosio inscripsi.

Cum dolo-
re paries li-
beros Ge-
s.

ΜΕΡΟΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΠΟ-
κὲ κυρίας. πηλῶ. Ἰπὸ γράφασιν ἐν
αὐτῇ ἀνδρῶν υφ' οἱ.

† 1574. μαρτίῳ 11.

†. Εἰς τὸ ὄνομα τῆς κυρίας, ἀμὲν. Κυρία μὲ
εἶαι

PARS TESTAMENTI MA XXVII.
ria: Pillæ defunctæ: à doctis, uiris
subscripti.

1574 Martij 11.

In nomine Domini, nostri cōseruatoris, amē.
D. Maria

ελια πηλῆ, θυράτηρ τῆ ποτὲ κυρία δημητρίε
 κρέση: ὑγιῆς τῶ νῶ, καὶ τῶ Διδύνοια, καὶ τῆς
 αἰσθήσεως, καὶ σώματι: θέλῃσαι, θεῶ δὲ δοκῶν-
 τῶ, νὰ λάβῃ τὸ ἀγῆμα τῶν μοναχῶν: καὶ νὰ
 ἔμπη εἰς τὸ μοναστήριον τῆ ἀγίης συμεῶν: Διὰ
 τῆ τῆς παρῆσης Διδύνοιας, καὶ λέγει. Ἀν
 συμβῇ αὐτῆς, ἀπελθεῖν τὸν τῶν: Διδύνοια πα-
 ραδίδως τῶ εἰ αὐτῆς ψυχῆ τῆ πεινῶς καὶ δὲ
 λικῶς τῶ παντῶ δυνάμω θεῶ, καὶ τῆ ἀειπαρ-
 θεῶ καὶ ἀλογημένη μαρτα. τὸ δὲ σώμα
 αὐτῆς ταφῆναι λέγει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν τῆ ἀ-
 γίης συμεῶν, ὅπῃ ἀφίνη καὶ ἀφιέται ἕργίης
 ἡχοσιτεῖς ἀπὸ τὸ ὑποστατικόν: τὸ εἶλαβεν ἀ-
 πὸ τοῦ κληρονόμου τῆ ποτὲ μήσερ σιλβέσερ
 μησμηλάγγη, συμβίου αὐτῆς, ἀπὸ αὐτῆς εἰς τῶ
 πρεῖκαυτης. Καὶ δὲ εἶ καὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ ὑπο-
 στατικόν, τῆ μήσερ Ἰωάννης ἀργυρῆτι ἐπὶ εἰς ἕρ-
 γίης εἰς δέκα: Διὰ τὸ χρεῖ τῶν δὲ χρεῶν
 ἐξίνται: ὅπῃ χρεῶς ὁ μήσερ αὐτῶνι κρέσης
 αὐτῆ δὲ εἰ αὐτῆς, τῆ αὐτῆ μήσερ Ἰωάννης
 παρόντ: καὶ τῆ αὐτῆ μήσερ Ἰωάννης ἐργον-
 τῶ, καὶ ἑτέρας τὸ εἰ τῆ θεός. τῆς ὅπῃ εἰς ἕρ-
 γίης εἰς δέκα, ἀφιέρεις εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν ὁ αὐ-
 τὸς μήσερ Ἰωάννης, μετὸ σόδημα αὐτῶν: τὸ ὁ-
 ποῖον νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ σήμερας αἰ δὲ εἰς κέ-
 μναι μοναχῶν καθετός. Καὶ ἡ αὐτῆ κυρία πη-
 λῆ, νὰ λαμβάνῃ τὸ σόδημα τῶν αὐτῶν ἕργί-
 ων ἡχοσιτεῖων, ἕως νὰ ζῆ: καὶ μετὰ τὸν θανάτου
 τῆς, νὰ μὲν παντὶ ἐλθεῖν εἰς τὸ αὐτὸν ναὸν.

Ἐπὶ ἀφίμ, καὶ ἑτέρ.
 Οὕτως εἶπε, καὶ εἰς ἐπέξατο, καὶ ἑτέρ.
 Περὶ ὧν πάντων, καὶ ἑτέρ.

Ἐξάφορ εἰς χίον, ἐν τῶ οἴκῳ τῆ ἀνωθεν
 μήσερ Ἰωάννης ἀργυρῆτι: ἔτα α φ ο δ, ἰν. β.
 ἡμέρας ε. μαρτῶ ι α. ὠρ εσσ ερ λῆ. μαρτῶρ
 ὁ πείβλεπῆ μήσερ Ἰωάννης κορέσης ἰατρῆς,
 μήσερ αὐτῶνι ψιακῆς, μήσερ χρεῖσοφῆς ἀσ-
 μαρῆς, μήσερ σαμαρῆς σκερῆς, καὶ μήσερ
 παντόλεως ῥαλῆς.

† 1585. νοεμβ. 10.

Ἐξεβλήθην τὸ ἀνωθεν μέρος τῆς Διδύνοιας,
 ἀπὸ τῆς πρεῖξίς ἐμῆ νοταρῆς τῆ κάτωθεν, εἰς ζῆ-
 τήσιν τῆς ἡχοσιτέρας τῆ ἀνωθεν μοναχῆς.

Νικόλαος πρεῖξίς, νοταρῆς.

† μαρτυρῶ ἐγὼ Ἰωάννης κορέσης: ὅτι παρόντος
 μεῖς ἐξάφη τὸ ἀνωθεν χεῖμα ὑπὸ τῆ κυ-
 ρίης νικολάου πρεῖξίς, δημοσίως ὄντ νο-
 ταρῆς.

† μαρτυρῶ καὶ ἐγὼ αὐτῶνι ψιακῆς, ὡς ὁ
 ἀνοθευ μαρτῆς.

† μαρτυρῶ ἐγὼ λεωναρδῆ μεντωνῆς: ὅτι
 εἶναι δημοσίως νοταρῆς, ὁ ἀνοθευ κύρ νικολάου
 παραδίδως. † μαρ.

D. Maria Pilia, filia D. Demetrii Corese p.
 memoria: mente sana, cogitatione, facultate
 sentiendi, & corpore, valens: certa volunta-
 tate, si Deo placeat, suscipiendi habitus mo-
 nastici: & Monasterium S. Symeonis ineun-
 di: voluntatem suam ultimam hoc Testamē-
 to declarat, ac dicit. Si accidit sibi, discedere
 ex hac vita: se continuo tradere suam animā
 humiliter & demisse omnipotenti Deo, &
 benedicta semper virgini Maria. Corpus
 autem suum, in eodem S. Symeonis Templo
 sepeliri vult. Vbi relinquit, ei dedicās, vlnas
 viginti tres de fundo: quem accepit ab herer-
 dibus D. Sylvestri Misimilanga, viri sui p. me-
 moria, supra dotē suā. Præterea de eodē fundo
 dat D. Joanni Argenteo alias vlnas undecim:
 persolvendi Aureos LXIII. causa: quos D.
 Antonius Coreses frater ipsius germanus, ei-
 dē D. Joanni debebat: eo tempore, p̄senti, &
 ea re acquiescendi, & cetera, quæ in Testa-
 mento sequuntur. Quas XI. vlnas, idem Io-
 annes eidem templo consecrat, cum eam̄ pro-
 uentu: quem ex hoc die, qua imbi inueni-
 untur Monacha, deinceps quotannis per-
 cipiant. Eadem autem D. Pilia, vsum fructū
 earundem XXIII. vlnarum habeat, quoad
 uiuat: sed post mortem suā, legatum maneat
 omnino liberum eidem Templo.

Præterea relinquit, & c.

Sic att, & disposuit, & c.

De quibus omnibus, & c.

Scriptum Chy, domi prædicti D. Joannis
 Argentei: anno CIJ IJ LXXIII. Indiē.
 II. Martij XI. (qui erat dies Iouis) hora ve-
 spertina. Testes sunt, ornatissimus vir, D.
 Ioannes Coreses Medicus, D. Antonius Psia-
 ces, D. Christoph. Asmanas, D. Stamatius
 Scrines, & D. Pantoleos Rhales.

Deinde anno CIJ IJ XXC.

Novemb. X.

Pars hæc Testamenti, postulante prædicti
 Monasterij Abbatisa, à me Notario infra
 scripta excerpta fuit.

Nicolaus Paradise, Notarius.

Testor ego Ioann. Coreses me præsentē scri-
 ptum esse, quod supra scriptum est, à Domino
 Nicolao Paradise, Notario publico.

Testor & ego Antonius Psiaces, sicut su-
 perior testis.

Testor ego Leonhardus Mendonius: pu-
 blicum Notarium esse cuius nomen supra po-
 situm est, D. Nicolaum Paradise.

D Ego

Testamentū
 facit: Maria
 Pilia, ceno-
 bium intra-
 tura.

Cui legat
 23, vlnas fun-
 di.

Et pro fra-
 tre 11. vlnas
 Iouanni Ar-
 genteo pers-
 soluit.

Qui has 11.
 eidem tem-
 plo dicat.

Testes hu-
 ius Testa-
 menti.

Testificatio
 legitime
 hanc partē
 ex testamē-
 to descri-
 ptam esse.

† μαρτυρῶ ἐγὼ Φρανσέσκος Δομέστικος: πῶς ὁ κύριος Νικόλαος τῷ Ἰωάννῃ Δείσης, εἶπαι δὴμόσιον νοτιέριον; καὶ εἰς τὰ νοτιέρικιά τε, δίδεται πῶς ἴσως.

Ego denique Franciscus Domesticus testor, D. Nicolaum Paradisen, esse publicum Notarium: proindeq; scripturæ eius, fidem habendam esse.

M. CRVSI ANNOTAT.

Τὸ μοναστικὸν σχῆμα, Græci ἄγγελιοφόροισι καλεῖται. At omnes pij, in quocunq; uitæ genere sunt, Angelicam uitam sibi imitandā sciunt: quantum in hac naturæ humanæ imbecillitate, inuocato Dei auxilio, fieri potest. Καρδίαν καθαράν ἤϊστον ἐν ἰμοῖο ὁ θεός: καὶ πνεῦμα συνέ: ἡγαίνισον ἐν τοῖς ἑγκάτοις μου Psal. 51. Οὐργία, ὄργυα τρεῖς πύχει, ait Eustath. 11. Odys. ad uersum 3. 1. de Oto ἔφ' Ephialte. Sed Scholiastes uulgaris, qui Didymus perhibetur, τέσσαρες indicat. Inquit etiam: ὄργυα, ἢ τῶν χειρῶν ἑντάσσει.

Angelica uita. Comendatio animæ. ὄργυα, ulna.

Demetrii Corese liberi, { Maria nupta quondam Syluestro Mismilange. Antonius. Nicolaus, de quo in sequenti Epistola.

Suprà, inter subscriptores textus Epistolæ, etiā Lucas Coreses legitur: hoc loco, Ioan. Coreses. Numne hi duo, inter se fratres, non præcedentium.

Τὸ μυστικὸν Italicum Melsere est. Σόδιμα, τὸ εἰσόδιμα. Ἡ πέμπτη τῆς ἰβλομάδος, Dies Iouis est. Eodendie, quo Pilia sua Testamentum fecit, etiā M. Ioannis Liebleri (cuius pater, M. Georgius, Physicus noster, est) tunc hic Diaconi, uxoris, Barbara Unfridina, Testamentum fecit: M. Georgio Hixlero ἔνε, presentibus.

κη.

ΙΑΤΡΟΥ ΚΟΡΕΣΗΣ, χίς.

MEDICI COROSAE, Chj.

XXXVIII.

† Ηγαπημένε μοι ἀδελφε, τῷ ἀγαλλῶσαι νὰ κῆπιάσης εἰς τὴν πατριαρχεῖον: νὰ ζητήσης ἐνα γράμμα ἀφοριστικὸν τῷ πατριαρχῇ: τὸ ὁποῖον νὰ διαλαμβανῆ εἰς τῷ τῶν τρεῶν: ὅτι, ἐπειδὴ κυρῆ μαρῆ ἢ πιλῆ, θυγατέρα τῆς ἐκείνης κυρῆς Δημητρίου Κορέση, ἀσφιέρωσε ἐν τῷ νῶ τῆς ἀγίας Συμεῶν ἑργίας εἰκοσιτέρας, δότο τὸ ἑποστατικόν: ὅπῃ ἔλαβεν δότο δὲ κληρονόμος τῆς ἐκείνης κυρῆς σιλβέσρα μισμηλάγκη, ἐπαῶ εἰς τὴν περὶ αὐτῆς (καθὼς φαίνεται εἰς τὴν διαθήκην: ὅπῃ ἕκαμεν ἢ ἐρημνῆ κυρῆ μαρῆ, πρὶν νὰ μονάση) ἢ γὰρ, νὰ καρπῆται τὸ εἰσόδιμα τῆς αὐτῆς ἑποστατικῆς τῶν εἰκοσιτέρων ἑργιῶν, ἕως τῆς ζωῆς τῆς: καὶ μετὰ θάνατον αὐτῆς, νὰ μὲν ἐλάθ' ἑροῦ τελείως ἐν τῷ ἐρημνῶ νῶ τῆς ἀγίας Συμεῶν: τῶρι δ' ἐ, δότο θάνατον τῆς ῤηθ' εἰσης κυρῆ μαρῆς: ὁ ἀδελφὸς ἐκείνης, κύριος Νικόλαος ὁ Κορέσης δυσρεπῶν, ἔβλεπε μετὰ ἀρεθῆ τρεῶν δότο δ' εἶναι τὸ αὐτὸ ἑποστατικόν, ἐν τῷ ῤηθ' ἐν τῷ νῶ: ὡς δ' ἴκασι οὐ, ἢ εὐλογον: διὰ τὸ νὰ μὴ ἀφορισμῆς καταραμῆ, ἀσυγχώρητ' ἑποστ' ἑξ', καὶ μετὰ θάνατον αὐτῆς, καὶ ἔξω τῆς τῆς ῤηθ' ἐκκλησίας, καὶ τῆς τῶν ῤηθ' ἐκκλησιῶν ὁμῆγυρεως, μὴ ἐκκλησιαστικῶν, ἐν ἀργίας βαρῆ: ἕως δότο δ' εἶ τὸ ἑποστατικόν ἐν τῷ νῶ ὡς κανονικόν. Τὸ δ' ἐτίμιον ῤηθ' μα τῶν οἰκουμένικῶν, νὰ ἀναγινώσκειται ἀκωλύτως, ὅπου κάμνει ῤηθ' καὶ πᾶσα ἱερὸς νὰ

Charissime frater, rogo te: suscipe tantum laboris in Patriarcheio: ut petas literas excommunicationis à Patriarcha: cuius sententia sit in hunc modum concepta: quòd, posteaquā D. Maria Pilia. D. Demetrii Corese quondā filia consecrauerit templo S. Symeonis ulnas XXIII. de illo fundo: quem ab hæredibus D. Syluestri Mismilange pia memorie ultra dotem suam acceperat (sicut id ex testamento liquet: quod condidit prædicta Maria, antequam monasticum cucullum induisset) ea conditione, ut fructum illarum XXIII. ulnarum fundi, ad exitum usque uitæ suæ perciperet: ac post mortem suam, totum hoc legatum, liberè in omnes partes permaneret in illo S. Symeonis templo: nunc autem, eadem Maria mortua: frater eius, D. Nicolaus Coreses tergiuersans, recuset illum fundum beneuolè præd' èto templo reddere: sicut omnis equitas postulabat: idcirco ipse maneat excommunicatus, exectatus, uenie apud Deum expers, ἔ post mortem indissoluitus, atq; extra Christi Ecclesiam, reiectus à cœtu Christianorum, in nullam Ecclesiam admissus, sub cessationis à rebus sacris opere: usq; dum templo fundū restituat, ut canonice. Venerandum porro Patriarcha Scripium, nemine obstante recietur,

Impetra Patriarchicam excommunicationem in Nicol. Corese

Quia 23. ulnas fundi, quas soror eius monasterio legauit, dare uult.

ἔχει ἐξουσίαν, να τὸ ἀναγνώνη: διότι ὁ αὐτὸς κύριος νικόλαος ἔχει φιλίαν εἰς μέρη τῶν κληρικῶν, καὶ μάλλον τῶν λαδῶν: καὶ θέλει γιρῶσαι, να τὸ κωλύει.

teur, ubicunque opus sit: & quisque Sacerdos habeat eius legendi potestatem: propterea, quod iste Nicolaus amicitiam colit cum quibusdam Clericis, præsertim Lada: & id quæsiturus est, ut illud impediatur.

Ve illa publicè legatur.

M. CRVSI ANNOTAT.

Hæc Epistola, fuit mihi loco cuiusdam explicationis, præcedentis Testamenti: quod, lectu difficilius erat, quia aptim descriptum. Hoc loco, grauißima Anathematis descriptio, seu formula, est. Oppidum Chius (inquit lib. 2. cap. 8. Belonius) paruum est, in littore ad radicem montis, Orientem uersus. Portus, paruus, sed nauibus recipiendis aptissimus. Maiores naues, in canali, nõ in portu, stant. In hac sola insula, mastiche prouenit: defluens ex arbore lentisco: quæ non minore ibi diligentia colitur, quam apud nos uineæ: quia diues inde est hæc insula. Il n est autre uille, ou les gëts soyent plus courtois, q' ils sont à Chio: & ou les femmes sont plus conrttoises et belles. In nulla ciuitate alia, magis urbani sunt homines, nec ciuiliores formosioresq; scemine. Quanquam autem ea insula, Græca est: tamen magis ad mores Latinorum se conformat. Loquuntur partim Græcè ibi partim Italicè corruptè, sicut Genuates. Sic et uestitus, et uiuendi ratio Genuatibus conformis est. χίος ins. in penultima acuitur: χίος, è Chio oriundus, circumflectitur: quia, ex χίος contractum.

Chius. Mastiche. Mores.

† ΤΩ ΕΥΓΕΝΕΣΘΑΤΩ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΩΤΑΤΩ, ΚΑΙ ΕΝ ΧΟΙΣΩ ΗΜΕΤΕΡΩ, ΚΑΙ ΗΓΑΠΗΜΕΝΩ ΜΟΙ, ΑΥΘΕΝΤΗ: ΑΡΧΟΝΤΙ ΚΥΡΕΙΩ ΘΕΟΔΩΣΙΩ, ΚΑΙ ΡΗΤΩΡΙ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣ Τῆς Χριστῶς μεγάλης ἐκκλησίας: τιμῶς καὶ δλαβῶς δοθεῖ.

NOBILI ET CLARISSIMO uiro, nostro in Christo dilecto: D. Theodosio, S. catholice Christi Ecclesie Oratori: omni cum reuerentia reddatur.

XXIX. Ex inf. Scyro.

† Εὐδοξώτατε, ἐκλαμπρώτατε, ἀνδρικώτατε, φρονιμώτατε, καὶ φιλοχριστότατε: καὶ πάσης ἀλλῆς τιμῆς, καὶ μεγάλης φρονήσεως ἀξιεῖς: ἐν χριστῶ τῷ θεῷ ὑπερήδεις, καὶ ποθενότατε, καὶ κατὰ πάντα ἡγαπημένε μοι, αὐθεντά, ἑ ἀδελφε: ἀρχον κύριον θεοδώσιε, καὶ ρήτωρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀγίας τῆς χριστῶς μεγάλης ἐκκλησίας: ἐν κυρίῳ χαίροις. Ἰδὼ, ὡς εἰκῶς, γονυκλιτῶ μετανοιαῦ κομίζω ἡ σὴ ἐνδοξωπέττω: καὶ δέομαι κυρίῳ τῷ θεῷ, διαπεσβεῖωμ τῆς σωεραγίας θεοτοκῆ: ἵνα ὑγιαίνεις ἢ αὐθεντία σ, κατὰ τὸν διωλῆμ: ὁμῶ μὲ τῆς ἐνδοξῆ καὶ περὶ φανῶς σωσδίας σ: εἰς χροῖνικὸς πολλῶς καὶ καλῶς, ἀλύπῶς καὶ ὀνημερμένῶς: ἐν πλάτῳ, δόξη τῆ, καὶ τιμῆ, καὶ ἵνα διάγεις ἐν ὀσεβεί καὶ θεαρέσῳ πολιτείᾳ, πασας τὰς ἡμέρας ἡς ζωῆς σ: καὶ ἵνα ὑποτάξῃ κυρίῳ ὁ θεὸς σὺ: ἐχθρῶς σ, ὀρωμῶν τῆ, καὶ ἀοργήτης, ὑπὸ πόδιον τῶν ποδῶν σ: καὶ ἀνώτερο ἔση, παντὸς ἀειαῶν καὶ ἐναντίας. Εἴημι καὶ αὐτὸς ὑγιαίνων, χριστῶ με χάρει, ἕως τῶ νῦν.

Πλὴν ἔχω τινα ὑπόθεσιμ: ἡ μὲν ἐστὶ περὶ τῶν οἰκουμενικῶν πατριάρχῃ ἐκδικηθῆναι. Διὸ γονυπετέμενος σε λιτάζομαι, ἀριστῶ μοι ἐν ταῦτα φανῆς. ἔσι δ' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως δὴ λωσῆς ταῦτων.

Clarissime, magnanime, prudentissime, Christi amantissime: omniq; alio honore, & prudenti appellatione dignè: in Christo Deo incundissime, orantissime, per omnia dilecte mihi, D. & frater: princeps Theodosi, Ecclesie Christi sancte & catholice Orator: salue per Christum. Reuerentiam, quam decet, genibus flexis præsto claritati tue: & oro Deum interuentu precum sanctissime Deipere: ut D. tua ualeat, tum animo, tum corpore: unâ cum clara & illustri familia tua: in annos multos & bonos, tranquillos & felices: diuitijs, gloria, honore. Et, ut uiuas cum omni pietate, Deoq; placeas, omnibus uite tue diebus: atq; ut D. Deus subiciat inimicos tuos, & qui oculis uidentur, & qui aciem oculorum fugiunt, tanquam scabellum, pedibus tuis: ut, quicquid contrarium & molestum est, oppressum à te calcetur. Sum & ego bona ualitudine, Dei gratiâ adhuc hætenus.

Salutatio. Precatio fausta.

Habeo uero negotium quoddam: quod ad Oecumenicum Patriarcham, iuris mei uindicandi causa, referendum est. Itaque flecto genua mea, tibi supplico: ut te mihi patronum hinc imperiariis. Cuius negotij expositio, hæc est.

Propositio iniuriæ, q; acceperit, exponendæ

Προκειμαιού δ' ἐπειβόλαιου εἰχοι: καὶ τυ
 χει τῆ μύλα τὸ αὐλάκι, ἐκ μέσων ἐξοδῶν.
 Καὶ ἡ τῆς μανηήλιερδος, πλησίον μι: καὶ ὁ
 ἐξέθημεν ἀλλήλοισ ἐν ἀρόπη ἐ μικροῦ. καὶ ἐ-
 δώσατε τὸ νερόν: καὶ ἐπίρρασε αὐτὸν ἐκ μέσων
 τῆ ἐμῶν περὶ βολαίς, τῆς γῆς ὑποκάτωθεν
 μετὰ κηφάρων: εἰς τὸ ἀρδῶν τὸ αὐτὸ πε-
 ρεβόλαιου: καὶ πάλιν ἔσεθε ἐν τῇ ἐξοσίᾳ μου.
 τῆτο δ' ἐποίησα μὲν: καὶ ἄλλοι τινὲς πλη-
 σιογέιτονες ἔλαβον καὶ αὐτοὶ, χωρὶς τῆ ἐμῶν
 θελήματ. καὶ τῆτο ἐσιώπη, ἕως οὗ ζημι-
 αμ. σὺ κείχου. Τὰ κῦρ δ' ἐ, ἐγέμησαν ῥήζας τὰ
 λεγόμενα κηφάρια: καὶ ἀνεσκαψαμ τὸ
 περὶ βολαίου μου, ἵνα καταρτίσῃ αὐτὰ. Καὶ
 ἐξέκαψαμ τὰς ῥήζας τῶν δένδρων μου τῶν νε-
 ρατζίων: καὶ ἐχάλασαν τὸν τεύχου τῆ περὶ βο-
 λαίμου: καὶ ἐποίησα μὲν ζημίαν, εὐχ' ὡς ἔτυ-
 χε: καὶ παύν ἐλυπησάμ με. καὶ ἐβλαβήθη κρα-
 τῆσαι τὸ ὕδωρ, καὶ κωλύσαι αὐτὸν, διὰ τὴν
 ἐφορὰ τὴν γεροντίαν ζημίαν μοι. ἀλλ' ὁμως ἐ-
 προδύθησαν εἰς τὴν κελίον τὴν ἐξωτερικὴν: καὶ
 ἐψυχομαρτύρουν, πῶς τὸ ἔχου χρόνος τρε-
 ἀκοντα. ὅπερ σὺ ἐσιμ ἀληθές. Καὶ διὰ τῆ χρό-
 νος τῆ προβεβηκότος, ἐδικαίωσεν αὐτὸν ὁ κα-
 τῆς: καὶ ἐμεινα ἐγὼ ζημιωμὲν, καὶ κατηχυ-
 μὲν. καὶ ἡ τῆτο φανερόν ἀδικου εἰς ἐμένα:
 ὅπερ ἐποίησαν δύο ἀδελφοί: ὅτε παπῆς μιχα-
 ἦλ, καὶ σακελλάρι: καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν,
 παπῆς ἰωάννης: καὶ νεόφυτ. ἱερομόναχος,
 καὶ ὁ φροσώλυ τῆ κυριακῆ.

Διὸ γράφω τὴν αὐθεντίαν σου, ἵνα γνῶσῃ τὸ
 παρ' ἐφ' ὅσον δ' αὐτὸς δῶσασαι, βοήθησον: καὶ
 γράμμα πατριαρχικὸν μοι ἐκβάλλης, ἵνα ἀ-
 φώρῃ αὐτὸν. ὁμοίως καὶ σὺ ψυχομαρτυ-
 ρήσωντας τοῖς τὴν ὑπόθεσιν: διότις μὲν γε-
 νέωται σὺ κ' ὀλίγη σύγχησις εἰς ἄλλας πολλὰς
 τοιαύτας ὑποθέσεις: εἰρήνη καὶ ἴσασαι κατὰ τὸ
 ἀρχαίου ἐθ. τῆτο π. καὶ βία καὶ δῶσασα
 περὶ τὴν ἐξοδὸν τῆ ὕδατ, ὑποκάτω
 τῆ περὶ βολαίμου καὶ δῶσασα τὸ ἐμὸν πρᾶ-
 γμα ποιῆσαι, καθὼς ἐβλομμοίον, σρεματίσαι
 δένδρα φυτεῦσαι, κήπον ποιῆσαι: καὶ, εἴτι ἄλλο
 ποιῆσαι καλλιέρισμα εἰς τὸ ἐμὸν: μόνου αὐτοὶ
 ἐβλονται ποιῆσαι τὸ περὶ βολαίου μου, ὡς θέλω.

Κυρί. ὁ θεὸς διαφυλάττω τὴν αὐθεν-
 τία σου ἀνωσόν, ἀσκανδ' ἀλίσον, ὑγιῆ: καὶ πάντων
 τῆ πονηρῶν ἁπτηδ' ὀσμάτων ἀνώτερου. αὐ δ' ἐ
 αὐτὸς κᾶντι ὀρίζης παρ' ἐμῶν: ἀνυπόπτως μοι
 γράψου. ἐρρωσο.

Ὁ τῶν ἐλαχίστων ἱερέων, σεματί: πάχα
 καὶ σακελλάρι: καὶ τῆς αὐθεντίας σου κατὰ πάν-
 τι δ' ἔλ.

M. Crn.

*Dotalem hortum habebam: è quo sulcus
 aqua, ad molendinum pertingens, exibat. E-
 rat mihi vicinus, quidam Sacerdos Manuel:
 inierat nos, amicitia non vulgaris. Huic aquam
 concessi: quam ipse ex meo horto derivavit, du-
 ctibus quibusdam sub terra, rigandi sui horti
 causa: ut tamen ius aquae penes me maneret.
 Hoc à me sic concesso: alij quoque, vicinos hortos
 habentes, usurpare coeperunt, absque meo per-
 missu. Tacebam ego ad id tantisper: dum nihil
 incommodi sentiebam. Nunc aut, cum radicibus arbo-
 rum impediti sunt ductus: ut hos purgent &
 resusciant, fossionibus meum hortum perdunt. Ex-
 ciderunt radices malorum meorum aurantiarum:
 parietem horti mei destruxerunt: damnum denique
 mihi haud vulgare intulerunt: qua licentia
 mihi permagnam dolorem dederunt. Volui itaque
 retrahere ius aquae ad me, ipsosque prohibere:
 quod me non tolerando affecerint damno. Sed
 quid sit? Deduxerunt rem isti boni in iudicium
 paganorum: falso testantes, se usum illius aquae
 iam inde à 30. annis habuisse. Sed id verum non
 est. Nihilominus, praescriptione tanti temporis
 Iudex secutus: secundum illos sententiam tulit.
 Ita ego, et damno, & dedecore, affectus discessi.
 Est verò hac aperta in me iniuria: illata à
 duobus fratribus: Sacerdote Michaelo Sacel-
 lario, & fratre eius Sac. Ioanne: nec non à Neo-
 dhyto Hieromonacho, et Cyriaci Euphrosina.*

Aqua heretice
 sis, vicino
 concessa.

Hinc alij vi-
 cini, horto
 Stamatij
 noxij.

Ipsae in super
 iniquo iu-
 dicio perfa-
 tus.

*Quapropter scribo haec D. tuae, ut rem omnem
 cognoscas. Quamvis autem potes, succurre: Patri-
 archico mihi scripto efferendo: quo tum isti
 excommunicentur, tum falsi huius calumniae te-
 stes. eò quod alioqui non parva secutura est disei-
 plinae perturbatio, in huiusmodi alijs multis
 rebus: qua vetere loci consuetudine haecenus
 mansere pacata. Nunc isti, me invito, vi u-
 surpant effluxum aquae sub horto meo. Unde
 fit, ut rem meam ad arbitrium gerere non pos-
 sim: velut area fune metienda, arboribus po-
 nendis, pulvinis faciendis, aut alio ornatu in
 possessionem meam inducendo: sed ipsi tan-
 tum pro libidine sua in meo agere velint.*

Itaque au-
 xilio Patriar-
 chici orat.

*D. Deus conservet D. tuam à morbis tutam,
 iniuria & offensionis expertem, sanitate pro-
 spera autentem, omnis denique Diabolica ma-
 chinationis victricem. Quod si tu vicissim al-
 quid à me volueris: sidenter ad me perscribe.
 Vale.*

Valedictio.

*Sacerdotum minimus, Stamatius, indi-
 gnus Sacellarius, D. tuae observantissimus.
 è Scyro.*

M.

E. Γ. Δ. της Κ. τ. Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

M. CRVSI ANNOTAT.

Ad extremum huius Epistolæ, elegantibus literis & ductibus scriptæ, diuersa manu scriptum erat. ... Quotquot falsum testificati sunt in pagano: siue propinqui, siue alieni: multam (soluunto) centum. Fortassis, Asprorum. De Scyro inf. Eustathius 9. Iliad. aliquid annotat ad uersus: ubi dicitur, apud Achillem cubuisse Phorbantiis natam. ... Inf. Scyrus. αἰγίλιψ.

Inf. Scyrus. αἰγίλιψ.

λ'. Ἰ ΤΩ ΒΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩ ΚΑΙ ΕΝ ΔΟΞΩΤΑΤΩ, καὶ ἐν χριστῷ ἡμετέρῳ, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ, κυρίῳ θεοδωσίῳ, καὶ πρωτοπρεσίῳ τῆς καθολικῆς καὶ ἀγίας τῆς χριστῶ μεγάλης ἐκκλησίας, δὺλαβῶς δοθεῖη.

NOBILI ET CLARISSIMO, XXX. nostro per Christum, per spiritum S. dilecto, D. Theodosio: S. & catholice Christi Ecclesie Protonotario, reuerenter reddatur.

† Ενδοξώτατε ὁμῶς καὶ περιφανέστατε, καὶ πᾶσι ἀρετῇ καὶ φρονήσει μυστρίως κεκοσμηθεῖς, ἐν χριστῷ θεῷ ἡδίστε καὶ πεπρωμένοι ἡμεῖς, κατὰ πνεῦμα ἀγαπητέ, τῆς ἡμῶν ταπεινότητος: χάρις εἴη ὑμῖν, καὶ εἰρήνης, ὡς τὸ θεῶ πάντοτε τοῦ (ἐπιφύλαξι τῆς ταπεινότητος ἡμῶν) ὁμῶς κατὰ τῆς ἐνδόξης καὶ περὶφανῆς συνοδείας σα. Εἴημοι καὶ αὐτὸς ὑγιαίνων χριστῶ μετὰ χαριτὸς, ἕως τῶ νῦν. Βελομνήμα δ' ἐ, ἵνα ἐλθῶμεν πρὸς τὸν ἡμῶν αὐθιχὰ καὶ δεσποτικῶν, καὶ οἰκουμενικῶν πατριάρχων: ἀνελεθῶν ἐν ταῦτα εἰς ἡμᾶς περιεσμοδὸς πολλῶν: διότις ἡλθεῖν ἐν θάδε νέως μηνῆς: καὶ εἰς τῶτο ἐμμενα: ὁ Διανα, εἰρηνοσχημοὶ κακοὶ λογισμοὶ αὐτῶ: ἢ ἡ χάρις, καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος. Καὶ ἡ ἀγάπη καὶ δολογία τῆς ἡμῶν ταπεινότητος εἴη μετὰ σα: ἔρρωσθ.

Claritate nominis conspicue, omniq; virtute & prudentia ornatissime: in Christo, Deo nostro, iucundissime, desiderabilis fili, in Spiritu dilecte, nostra humilitatis: gratia tibi sit, & pax, a Deo omnipotente: & omnibus tuis, laude gloriaq; preclaris: quod ex animo vobis humilitas nostra precatur. Sum adhuc ego quoque, Christi mei beneficio, comoda valetudine. Volui proficisci ad S. Dominum nostrum, Oecumenicum Pativarchā. Sed dum hoc conor, ecce plures magna molestie nobis obijciuntur: veniente huc nouo exactore. Itaque adhuc manendum mihi fuit. Utinam mala ipsius consilia, pacata fiant munere illius: penes quem gratia est, & infinita misericordia. Optima verò queque tibi à nostra humilitate optantur: Vale.

Salutatio.

Profectio ad Patriarcham, impedita.

† ὁ σκύριος Ἰωσήφ.

Episcopus Scyri, Iosephus.

M. CRVSI ANNOTAT.

Inscriptum extrà huic Epistolæ erat: Ὁ ἐπίσκοπος σκύριος, νῦν ἀντιμετρεῖ ἀθωνῶν. Εμίνος, Turcis Publicanus est: quem existimo hoc loco voce μῆνης significari.

λα'. Ἰ ΤΩ ΒΥΓΕΝΕΣΤΑΤΩ ΚΑΙ ΤΕΤΙΜΙΜΩΝ ἄρχῳ, κυρίῳ θεοδωσίῳ, καὶ πρωτοπρεσίῳ, δοθεῖη.

NOBILI ET HONORATO XXXI. Principi D. Theodosio, Protonotario.

† Εὐγενεσατε καὶ τετιμιμνέ ἄρχῶν, κύριε

Nobilis & honorate D. Theodosi: precatur D 3 mkr